

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 733/2015
12.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председник већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Z.-i. д.о.о. из С., кога заступа пуномоћник М.Б., адвокат из С., против тужене Б.М. из К., ради дуга у износу од 77.980,00 динара са споредним тражењима, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Суботици и Основног суда у Пожаревцу, у седници већа одржаној дана 12.11.2015.године, донео је

РЕШЕЊЕ

Основни суд у Суботици месно је надлежан за поступање у предметном спору.

Образложење

Основни суд у Пожаревцу је решењем Ив 125/2015 од 24.09.2015.године ставио ван снаге решење о извршењу Ив 125/2015 од 16.03.2015.године, укинуо све спроведене радње и одредио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога. По правноснажности овог решења списе предмета је доставио парничном одељењу Основног суда у Суботици као месно надлежном суду.

Основни суд у Суботици није прихватио месну надлежност па је списе предмета заведене код тога суда под бројем П 1123/2015 доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности.

Врховни касациони суд је поступајући на основу овлашћења из члана 22. ЗПП решио настали сукоб надлежности тако што је одлучио да је за поступање месно надлежан Основни суд у Суботици.

Тужилац је као извршни поверилац поднео Основном суду у Пожаревцу предлог за извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника и у самом предлогу је навео да се за случај приговора списи доставе Основном суду у Суботици као суду уговорене месне надлежности према споразуму о надлежности из административне забране од 04.07.2013.године. Уз предлог за извршење је приложио административну забрану потписану од стране тужене као купца и тужиоца као продавца у којој су странке за случај спора уговориле надлежност суда у Суботици. Предмет спора је исплата цене за купљену робу, те не постоји законом прописана искључива месна надлежност јер се не ради о спору из члана 58. ЗПП.

Одредбом члана 65. ЗПП прописано је да се странке могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан под условом да је тај суд стварно надлежан и да се не ради о искључивој месној надлежности неког суда. Споразум странака производи правно дејство ако је састављен у писменом облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови из члана 65. ЗПП те како су странке уговориле надлежност Основног суда у Суботици за поступање у предметном спору месно надлежан је суд уговорене надлежности парничних странака, а то је Основни суд у Суботици.

На основу изложеног одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија,
Бранислава Апостоловић,с.р.**